

Arrow na lodzie

Wyrazistego przykładu sytuacji, w której warunek **niezależności od alternatyw niezwiązanych** nie był spełniony, dostarcza system sędziowania w zawodach łyżwiarskich, o którym więcej piszemy w Rozdziale 11.1. Na mistrzostwach Europy w łyżwiarstwie figurowym, które odbyły się w roku 1994 w Kopenhadze, przed występem ostatniej pary tanecznej Oksany Griszczuk i Jewgienija Płatowa (na zdjęciu) w tańcu dowolnym, w zawodach prowadziła inna para rosyjska Maja Usowa i Aleksander Żulin. Drugie miejsce zajmowali w tym momencie, powracający do zawodów mistrzowskich po dekadzie przerwy, legendarni angielscy mistrzowie olimpijscy Jayne Torvill i Christopher Dean. Po występie Griszczuk i Płatowa, którzy po wygraniu tańca dowolnego wskoczyli na drugie miejsce w klasyfikacji, nastąpiła „nieoczekiwana zamiana miejsc”: Usowa i Żulin spadli na miejsce trzecie, a mistrzami Europy zostali Torvill i Dean. Zauważmy, że u żadnego z sędziów kolejność dwóch par: Usowa–Żulin oraz Torvill–Dean nie uległa zmianie. A jednak ocena trzeciej pary Griszczuk–Płatow na ich tle, czyli – używając języka Arrowa – **niezwiązana alternatywa**, wpłynęła w sposób decydujący na kolejność tych par w ostatecznej klasyfikacji.

